

Жадібні до знань прагнуть успіху

access access access access access access access access access access access

Лучія ПУЗИКОВА
(Крим)

Загалом його розклад кримських зустрічей був досить насичений. Поважного гостя надто цікавило, як реалізується на півострові програма ACCESS із вивчення англійської мови учнями з малозабезпечених сімей, фінансована Державним департаментом США. ACCESS поширена в понад 70 країнах світу. А в Україні стартувала торішнього листопада. Внаслідок тестування викладачів та учнів право навчатися за цією програмою в Криму здобули студенти Севастопольського державного технічного університету й учні севастопольської школи № 3.

Чому учні саме цієї школи? А тому, що тут знання англійської було й залишається одним із головних напрямів навчання. До того ж, у цього навчального закладу широкі міжнародні контакти в країнах-носіях мови. Випускники згаданої школи навіть за радянських часів успішно захищали дипломи англійською у престижних вузах. Серед них – ректор Московського державного інституту міжнародних відносин, видатні вчені, відомі журналісти, музиканти, бізнесмени, менеджери.

У школи № 3 багата історія. Вона відчинила свої двері ще 10 червня 1876 як шестикласне реальне училище. Опікувався ним великий князь Костянтин Миколайович, брат імператора Олександра II, ось воно й отримало назву Костянтинівського. Реальне училище готувало вихованців до навчання в інститутах: гірничих, шляхів сполучення, технічних тощо. Особливу увагу приділяли математиці, основам аналітичної хімії, природознавству. Високі вимоги висувалися до малювання та креслення. Кошти на утримання реального училища надходили з державної скарбниці, зборів на навчання (150 рублів на рік) і благодійних пожертвувань. Костянтинівське було в центрі уваги міста та навчального округу. Річ у тім, що дітей вищого командного складу флоту й армії цікавила перспектива вступу до військових навчальних закладів, а солідна підготовка з математики, фізики, хімії, яку давало реальне училище, збільшувала шанси вступників.

У 1921 році реальне училище перетворили на школу з електротехнічним ухилом. 1925-го відбувся перший випуск електриків. А за рік заклад визнали зразковою школою Криму. Дуже часто сюди по досвід навідувалися викладачі з інших кримських шкіл.

«Це найкраща частина мого візиту до Криму!» – так оцінив своє перебування у Севастополі Надзвичайний і Повноважний Посол США в Україні Джон Ф. ТЕФФТ

Під час героїчної оборони Севастополя у 1941–1942 роках учні й учителі школи рили окопи, споруджували укріплення, прали та лагодили білизну захисникам міста, доглядали поранених у госпітальях. Уроки проходили в бомбосховищах. У грудні 1941-го в притулках відкривалися підземні школи. І коли осатанілі фашисти на весь світ сповіщали про те, що в узятому в облогу Севастополі завмерло життя, у місті працювало дев'ять шкіл!

1946-го школу № 3 відбудували з руїн. А перший повоєнний випуск припав на 1948-й. Протягом тридцяти років незмінним директором закладу була чудовий педагог Віра Романівна Дівчинка. За її керівництва 130 випускників закінчили школу із золотими та срібними медалями.

Із 1987 року СШ № 3 очолила Тетяна Олексіївна Живодуєва – заслужений працівник освіти України, відмінник освіти України. Її нагороджено Почесною грамотою та Почесним знаком за заслуги перед містом-героєм Севастополем. Директор школи стажувалася у США, вона – переможець Міжнародного конкурсу «Партнерство в освіті» серед директорів шкіл.

«Прагни успіху!» – такий девіз цього навчального закладу. Прямувати до успіху учням допомагають талановиті педагоги, серед котрих 15 відмінників освіти України, понад 10 лауреатів і призерів Всеукраїнського конкурсу «Учитель року». Один із найістотніших напрямів у діяльності педагогів – робота з обдарованими дітьми. Останні стабільно перемагають на всеукраїнських учнівських олімпіадах. А робота шкільного наукового товариства «Унікум» увінчується призовими місцями на міських науково-практичних конференціях. Понад 10 років школярі є учасниками україно-американської програми обміну учнями «Майбутні лідери». Понад 30 юних обдарувань стали її переможцями, виборовши право на річне стажування в США.

– Для нас велика честь – долучитися до реалізації інноваційної міжнародної програми, – зазначає директор школи Тетяна Живодуєва.

У червні севастопольські учні разом із 60-ма школярами, яких навчають за аналогічною програмою в Луганську, побували в літньому мовному таборі у Піщаному (Бахчисарайський район). Упродовж тижня учні спілкувалися англійською з волонтерами та керівниками програми – представниками Посольства США в Україні.

– Запропонований нам курс включає академічну програму, розраховану на чотири семестри. Це ж так чудово, що 60 українських школярів стали стипендіатами Посольства США й одночасно отримали грант на безкоштовну освіту в рамках мовної програми! – горділиво каже директор.

Грант, наданий школі для організації програм, перевищив 7000 гривень. Гроші було використано на придбання оргтехніки та канцелярських товарів. Американське посольство придбало для севастопольських учнів сучасну мультимедійну програму, що допомагає вдосконалювати мовні навички й виробляти правильну вимову.

Учасники програми постійно радують своїми успіхами представників Посольства США в Україні. Цього разу викладачі та учні представили посольським гостям програму англійською мовою. Вона складалася з відкритого уроку та діалогу з паном послом. На відкритому уроці школярі продемонстрували знання з історії, культури Сполучених Штатів. Урок промайнув

легко і невимушено, нагадуючи виставу, в якій актори зображували президентів США, вели діалоги як справжні американці.

Потім, уже під час зустрічі з послом США Джоном Ф. Теффттом, учні влаштували щось на кшталт прес-конференції. Гість із задоволенням відповідав на запитання, а ще уважно слухав пісні англійською у виконанні учасників програми. При близькому знайомстві пан посол справив враження життєрадісної людини, яка любить свою сім'ю і захоплюється джазом. На дипломатичну службу Джон Ф. Теффт прийшов у молодому віці й, за його словами, зробив дуже цікаву, продуктивну кар'єру. Вважає, що йому щастило.

– Пощастило ще й у тому, – сказав гість, – що одружився з коханням усього мого життя.

Дружина Мері вже близько сорока років супроводжує відомого дипломата на шляху його професійного зростання. У подружжя – дві доньки, котрі працюють у Вашингтоні.

На зустріч із послом США до севастопольської школи № 3 приїхали й американські студенти, які навчаються в Сімферопольському університеті. Зарубіжні гості були одностайні в тому, що програма ACCESS потрапила на благодатний ґрунт і помітно збагатила її учасників, спраглих пізнати світ у всій його багатолікій красі.

61

Життя в дар – від мандрівної клініки

Близько двадцяти років шляхами України їздить поліклініка, персонал якої оперативно визначає діагноз та надає кваліфіковану медичну допомогу

Лучія ПУЗИКОВА
(Крим)

Пересувна клініка – це подарунок здалеку. Ідея її створення належить мільйонеріві, українцю американського походження Стефану Дудяку. Меценат надав кошти на мобільний медичний центр. А необхідність таких закладів на колесах особливо усвідомили після Чорнобильської катастрофи. Аналогів у нашій країні ця клініка поки що не має.

Розташувалася вона у двох автобусах. Штат медичної установи міжнародного благодійного фонду «Дар життя» укомплектований найкращими фахівцями. Лікарі не тільки лікують недуги, а й проводять у школах просвітницьку роботу, вчать дітей запобігати хворобам, вести здоровий спосіб життя.

До Севастополя поліклініка на колесах приїжджає удев'яте. Зазвичай зупиняється на території якогонебудь навчального закладу.

Цього разу більше за інших пощастило учням Севастопольської школи № 32. Оскільки «Дар життя» – міжнародна благодійна організа-

ція, лікарі, як завжди, безкоштовно приймають пацієнтів. Та не тільки тому сюди поспішає народ. А й тому, що стоматологі медзакладу працюють, як чаклуни, пацієнтам зовсім не боляче. Одну першокласницю дідусь довго вмовляв зайти до стоматолога. Дівчинка плакала, боялася. Нарешті погодилася і за півгодини вийшла в гарному настрої і з подарунками, які вручив їй лікар.

– Багато севастопольців знають про наше існування, – каже головний лікар медичної клініки на колесах міжнародного благодійного фонду «Дар життя» Лариса Чорна. – Ми здійснюємо обстеження пацієнтів, починаючи від візуального огляду дитини та закінчуючи лабораторними дослідженнями. У день оглядаємо 25 – 30 дітей: учнів цієї школи, а також усіх бажаних, які дізналися про наш приїзд. Навідуються навіть із Козачої бухти... Порівняно з іншими регіонами, де ми були, стан здоров'я севастопольських дітей загалом непоганий. Тут є море, вдосталь фруктів, та,

незважаючи на це, багато хто має проблеми з щитовидною залозою й поставою. Таким дітям ми даємо рекомендації, як компенсувати нестачу йоду в організмі, як долати хвороби хребта. Для всіх пацієнтів, котрі побували в нас на прийомі, заповнюємо картку у двох примірниках, заносимо до неї рекомендації. Один із них призначений батькам.

Головний лікар зупиняється на ознаках захворювання щитовидної залози, які мають насторожити батьків: сонливість (дитина приходить зі школи млява, хоче спати), втома, низький тиск, погані самопочуття і настрої. Важко виконувати домашнє завдання, запам'ятовувати матеріал. Як правило, ці симптоми сигналізують про брак йоду в організмі. А для виправлення постави фахівець радить змушувати дітей робити зарядку, прищеплювати їм любов до фізкультури. Необхідно, щоб школярі усвідомили: роблять вони це не для вчителя або батьків, а насамперед для себе.